

UITSPRAAK
SGIM 2018-031

Van

De Geschilleninstantie Mondzorg ex artikel 3 Reglement Geschilleninstantie Mondzorg d.d. 1 januari 2017, hierna te noemen het 'Reglement', van de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Inzake

De geschilprocedure van mevrouw A, wonende te D, hierna te noemen 'klaagster', tegen de heer B, tandarts te E, hierna te noemen 'verweerder'. Verweerder is via de klachtenregeling van [beroepsorganisatie] aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg.

Verloop van de procedure

1. Klaagster maakte het geschil aanhangig bij de Geschilleninstantie Mondzorg door het indienen van een op 9 juli 2018 ondertekend geschilformulier. De Geschilleninstantie Mondzorg ontving dit geschilformulier op 10 juli 2018.
2. De Geschilleninstantie Mondzorg ontving het door klaagster verschuldigde griffiegeld op 10 juli 2018.
3. Verweerder diende het verweerschrift in op 17 augustus 2018.
4. Partijen zijn bij brieven van 10 oktober 2018 uitgenodigd voor een hoorzitting op 23 november 2018.
5. Verweerder heeft bij e-mail van 4 oktober 2018 de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg verzocht ten behoeve van zijn verweer aan klaagster te verzoeken onder meer haar medisch dossier over te leggen. Klaagsters medisch dossier is nadien overgelegd.
6. De hoorzitting vond plaats op 23 november 2018 te Bunnik. Klaagster en verweerder verschenen beiden ter zitting. Verweerder is vergezeld door zijn gemachtigde, mr. C, juridisch adviseur bij F.

Het geschil

Klaagster verwijt verweerder dat hij bij het plaatsen van een vierdubbele brug niet heeft gehandeld zoals mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Klaagster voert hiertoe in haar klacht en ter zitting – zakelijk weergegeven – het volgende aan.

Verweerder plaatst in 2014 bij klaagster een driedubbele brug. Deze brug voldoet na twee jaar niet meer. Verweerder vervangt deze brug in de periode 2016-2017 door een vierdubbele brug. Klaagster kan zich niet herinneren of verweerder toen met haar besprak dat hij de brug als minst slechte alternatief zag en dat hij niet zeker wist of de brug zou blijven zitten.

Ook herinnert zij zich niet of verweerder met haar heeft besproken dat het om een tijdelijke brug zou gaan, die op een later moment definitief moest worden geplaatst.

Klaagster verlaat verweerders praktijk in 2017 omdat hij zijn werkzaamheden verplaatst van G naar H. Klaagsters nieuwe tandarts maakt bij het eerste consult een röntgenfoto waarop zij ziet dat de door verweerder geplaatste vierdubbele brug niet goed aansluit. Klaagsters nieuwe tandarts geeft aan dat klaagster daar problemen mee gaat krijgen en dat zich onder de brug een ingekapselde ontsteking bevindt. De nieuwe tandarts betwijfelt of een nieuwe brug kan worden geplaatst of dat het alleen nog mogelijk is implantaten te plaatsen.

Klaagster bezoekt in verband met voornoemde ontsteking een kaakchirurg. Deze kaakchirurg ziet ook dat de vierdubbele brug niet goed zit en beide pijlers in slechte staat zijn.

Klaagster neemt over deze problematiek contact op met verweerder, die aanbiedt de problematiek te verhelpen. Klaagster accepteert dit aanbod niet, omdat zij geen vertrouwen meer heeft in verweerders kunde door alle gebeurtenissen en soortgelijke gebeurtenissen in verweerders behandeling van haar man en dochter.

Klaagster vordert een schadevergoeding ter hoogte van de kosten die haar nieuwe tandarts moet maken om de onderhavige problematiek op te lossen.

Het verweer

Verweerder voert in zijn verweerschrift en ter zitting – zakelijk weergegeven – het volgende verweer.

Verweerder plaatst in 2007 een driedelige brug bij klaagster van element 24 (eerste kleine linkerbovenkies) naar element 26 (eerste grote linkerbovenkies). In 2014 past hij een wortelkanaalbehandeling toe bij element 24.

Verweerder maakt in 2016 twee röntgenfoto's van klaagsters gebit, op basis waarvan hij constateert dat element 26 moet worden verwijderd. Hij bespreekt met haar hiertoe een aantal mogelijkheden, namelijk het plaatsen van een plaatje, implantaten of een vierdelige brug van element 24 naar element 27 (tweede grote linkerbovenkies). Verweerder vertelt haar dat hij het plaatsen van een brug de minst ongunstige optie voor klaagster vindt. Hij geeft verder aan dat het plaatsen van de brug een gok is, maar niets doen ten koste zou gaan van klaagsters kauwvermogen.

Om klaagster in de gelegenheid te stellen de kosten te spreiden, plaatst verweerder de brug in november 2016 en januari 2017. Hij voelde destijds met de sonde wel dat er een goede aansluiting was.

Klaagster heeft verweerder nooit in de gelegenheid gesteld om naar de gerezen problematiek te kijken en daarop een diagnose te maken. Verweerder vindt dat als hij iets fout heeft gedaan, hij dat moet (kunnen) herstellen.

De beoordeling

Bevoegdheid Geschilleninstantie Mondzorg

De Geschilleninstantie Mondzorg is op grond van artikel 3 Reglement bevoegd om uitspraak te doen over een geschil dat is ingediend tegen een zorgaanbieder die bij de Geschilleninstantie Mondzorg is aangesloten. Zorgaanbieders die aangesloten zijn bij de klachtenregeling van de ANT, KNMT, NVM of ONT zijn tevens aangesloten bij de Stichting Geschilleninstantie Mondzorg en vallen derhalve onder de werkingssfeer van het Reglement (artikel 2 Reglement).

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt vast dat verweerder is aangesloten bij de klachtenregeling van [beroepsorganisatie]. Dit houdt in dat verweerder via deze klachtenregeling is aangesloten bij de Geschilleninstantie Mondzorg. De Geschilleninstantie Mondzorg acht zich dan ook bevoegd om met inachtneming van het bepaalde in het Reglement uitspraak te doen over de klacht.

Ontvankelijkheid

De Geschillencommissie Mondzorg overweegt dat het geschil betrekking heeft op ongenoegen als bedoeld in artikel 1 van het Reglement. Klaagster heeft dit ongenoegen als klacht eerst voorgelegd aan verweerder. Partijen zijn ondanks tussenkomst van de klachtenfunctionaris van de [beroepsorganisatie] niet tot een oplossing gekomen.

Klaagster heeft het griffiegeld binnen de daarvoor gestelde termijn voldaan. De Geschilleninstantie Mondzorg verklaart klagster ontvankelijk.

Inhoudelijke beoordeling

De Geschilleninstantie Mondzorg stelt voorop dat het ingrijpende karakter van het plaatsen van een vierdelige brug maakt dat van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts mag worden verwacht dat hij bij een voorstel om een vierdelige brug te plaatsen schriftelijke aantekeningen maakt van de toestemming van de patiënt voor het plaatsen van zo'n brug en het gesprek tussen tandarts en patiënt over alternatieve behandelmogelijkheden. Verweerder heeft op vragen van de Geschilleninstantie Mondzorg hiernaar geantwoord dat hij deze schriftelijke aantekeningen niet heeft gemaakt. De Geschilleninstantie Mondzorg rekent hem dit aan.

De Geschilleninstantie Mondzorg overweegt verder dat een tandarts jegens een patiënt geen resultaatsverplichting heeft maar een inspanningsverplichting. Dit betekent dat een tandarts jegens zijn patiënt niet verplicht is een bepaald resultaat tot stand te brengen, maar wel verplicht is zich een bepaalde inspanning te getroosten, namelijk de inspanning die men mag verwachten van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts. Bij de beantwoording van de vraag of een tandarts heeft voldaan aan die inspanningsverplichting moeten alle feiten en omstandigheden van het geval worden betrokken.

De Geschilleninstantie Mondzorg treft in het dossier een aantal röntgenfoto's aan van klaagsters gebit, meer in het bijzonder van (de elementen waarop) de hier ter zake zijnde vierdelige brug is geplaatst.

De Geschilleninstantie Mondzorg treft allereerst röntgenfoto's uit 2016 aan die door verweerder zijn gemaakt. Op die röntgenfoto's is te zien dat sprake is van een ontsteking op klagsters element 25 en dat die ontsteking niet kon worden weggemaakt.

De Geschilleninstantie treft in het dossier verder een röntgenfoto uit 2017 aan. Op deze röntgenfoto uit 2017 zijn bij de vierdelige brug cementenresten zichtbaar, waardoor de Geschilleninstantie Mondzorg van oordeel is dat verweerder de brug niet goed heeft afgewerkt.

De Geschilleninstantie Mondzorg treft tot slot een röntgenfoto uit 2018 aan. Op deze röntgenfoto is te zien dat cariës aanwezig is op klagsters element 25. De Geschilleninstantie Mondzorg is van oordeel dat dit erop wijst dat de brug niet goed aansluit op element 25.

Gelet op het voorgaande is de Geschilleninstantie Mondzorg van oordeel dat verweerder niet heeft gehandeld als mag worden verwacht van een redelijk bekwaam en redelijk handelend tandarts, zodat sprake is van een toerekenbare tekortkoming van verweerder in zijn inspanningsverplichting jegens klagster.

Hiermee komt de vraag aan de orde of de door klagster gevorderde schadevergoeding toewijsbaar is. De Geschilleninstantie Mondzorg heeft geen inzicht gekregen in de precieze kosten die klagster zal moeten maken naar aanleiding van het handelen van verweerder, waardoor het niet mogelijk is klagsters schade nauwkeurig vast te stellen. Daarom zal de Geschilleninstantie Mondzorg die schade op de voet van artikel 6:97 BW schatten (HR 16 maart 2018, ECLI:NL:HR:2018:363). Met inachtneming van alle omstandigheden van het geval en op basis van de kennis en kunde van haar leden-tandarts acht de Geschilleninstantie Mondzorg een bedrag van € 5.000,- (zegge: vijfduizend euro) toewijsbaar.

Uitspraak

De Geschilleninstantie Mondzorg oordeelt dat:

- de klacht gegrond is;
- de door klagster gevorderde schadevergoeding voor een bedrag van € 5.000,- (zegge: vijfduizend euro) wordt toegewezen;
- het door klagster betaalde bedrag aan griffierecht van € 75,- (zegge: vijfenzeventig euro) door verweerder aan klagster moet worden vergoed.

Aldus uitgebracht door:

Namens de Geschilleninstantie Mondzorg,
Bunnik, 23 november 2018